

Ավետիք Իսահակյան

Լալկան ուռին մեղմ կը խշշա

Լալկան ուռին մեղմ կը խշշա

Ծովի ափին, ժեռ ափին,

Լուռ թառեր է ճուղքի վրա

Վա՛յրի, տխուր աղավնին:

Աչքը գցած հեռո՛ւ տեղեր,

Աղավնին խոր կըթախծե ...

Ա՜խ, հասկացա – վայրի՛ ընկեր,

Բախտդ իմիս նման է;

Քեզ էլ դաժան հյուսիս քամին

Ինձ պես արավ բնավեր.

Ընկավ, կոտրավ հպարտ կաղնին. –

Հյրենիքիս սրբանվեր:

Արի՛, ընկեր, իրար հյուսենք

Մեր սրտերն ու երգերը –

Հպարտ, մենակ լո՛ւռ թափառենք

Այս ժեռ, օտար ափերը ...

1898

Օդեսա